

Рашко

Бѣше по случай заминаването, а стана по случай назначението.

Стаменка

И писмо имашъ (подава ѝ писмото). Рашко, Любене, елате да хапнете, сложила съмъ ви закуската.

Аничка

Како Стаменке, занесѣ букета... (Започва да чете писмото. Лицето ѝ малко по малко става сериозно).

Николачко

Е, като е тъй, да си ходимъ... (Излиза).

Рашко

Аничке, ти си чети писмото, а ний ще идемъ да похапнемъ. Хайде Любене! (Влизатъ съ Любена вкжщи).

Борисъ (влиза)

Аничке, здравѣй! Не мога да те намѣря, втори пжтъ дохождамъ. Да поседна малко, че съмъ уморенъ. Отъ петъ часа съмъ на крака, ако се събере колкото съмъ извървѣлъ, има сто километра. Уфъ, горещо... Какво четешъ? Е, Аничке, то тука било цѣло чудо, г-жа Антонина ми разправи. Ти си била назначена. Защо го кжсашъ? Какво е туй, дето го кжсашъ?